

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201928
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721201928.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. C. XXX/XX, XXX XX E., zastúpeného: Mgr. Maroš Ježík, advokát, so sídlom Okružná 871/65, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 37877291, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Štúrova 2, 811 02 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 00166481, adresa na doručovanie písomností: Okresná prokuratúra Poprad, Štefánikova 100, 058 01 Poprad, o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom vo výške 10.549,06 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 19C/31/2021-123 zo dňa 25.3.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10.549,06 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 22.5.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície OR PZ Poprad uznesením F.:G./X-XXX- E. zo dňa 2.12.2014 podľa § 199 ods. 1 TP začal trestné stíhanie vo veci zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) TZ. Uznesením vydaným v tejto veci dňa 7.9.2015 vyšetrovateľ OR PZ Poprad vzniesol obvinenie H. H. a D. I. pre uvedený zločin. Žalobca vystupoval v konaní ako svedok, pretože v rámci svojej pracovnej pozície spracovával podklady pre úver uvedených obvinených osôb. Dozorovým prokurátorom OP PP boli vydané písomné opatrenia o pokyne prokurátora zo dňa 7.3.2016, 21.4.2016 a 9.9.2016 pre vyšetrovateľa, ktorými bolo vyšetrovateľovi OR PZ Poprad uložené skúmať trestnú zodpovednosť žalobcu. Písomným pokynom č. XXX XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2016 prokurátor OP PP uložil vyšetrovateľovi povinnosť vzniesť žalobcovi obvinenie pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, 3 písm. a) spáchaného formou spolupáchateľstva s obvinenými D. I. a H. H.. Na základe tohto pokynu bolo žalobcovi vznesené obvinenie, ktoré bolo následne zrušené prokurátorom OP PP uznesením zo dňa 17.5.2017. Opätovne bolo žalobcovi vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa OR PZ Poprad dňa 23.5.2017, ktoré bolo zrušené uznesením prokurátora KP PO dňa 6.7.2017. Nakoniec bolo žalobcovi vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa OR PZ Poprad dňa 6.2.2018, ktoré bolo zrušené uznesením prokurátora OP PP dňa 13.3.2018, kde sa konštatovalo, že je potrebné skúmať, či sú naplnené pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, na základe čoho vyšetrovateľ vydal dňa 3.9.2018

uznesenie, ktorým trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) zastavil, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

3. Vzhľadom na postup orgánov činných v trestnom konaní v danej veci, vzhľadom na jeho výsledok vo vzťahu k žalobcovi a v súlade so zákonnou úpravou, žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Spornou bola skutočnosť, či žalobca má, alebo nemá nárok na náhradu spôsobenej škody, ktorú si uplatnil v rozsahu náhrady trov vo výške tarifnej odmeny advokáta, ktoré bol povinný uhradiť a uhradil advokátovi za svoju obhajobu (síce vo vyššej sume v zmysle uzavretej zmluvy s advokátom, ale nárok má len do výšky tarifnej odmeny) v priebehu trestného konania, či má nárok na ušlú mzdu, teda rozdiel medzi mzdou, ktorú poberal ako riaditeľ pobočky a mzdou po preradení na funkciu osobného bankára, či k tomuto preradeniu došlo z dôvodu jeho trestného stíhania, a či na tieto položky má nárok z toho dôvodu, že či pri uplatnení svojho nároku na predbežné prejednanie si ich uplatnil správne, keď v žiadosti nespomínal pokyn prokurátora. Nárok žalobcu je plne odôvodnený.

4. Pokiaľ ide o prvú časť žalovanej sumy v súvislosti s uplatňovanou náhradou škody predstavujúcou trovy obhajoby v trestnom konaní vo výške 1.974,46 eur, je len samozrejmé, že žalobca sa dal z dôvodu účinnej obhajoby svojich práv a najmä z dôvodu preukázania svojej neviny, zastúpiť advokátom. Náklady obhajoby predstavujú v zmysle faktúry č. XXX/XXXX sumu 2.500,- eur s DPH, účtovaná mu bola zmluvná odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to na základe uzavretej zmluvy o poskytovaní právnej služby zo dňa 7.6.2017. Žalobou si ale žalobca z tohto titulu uplatnil náhradu škody vo výške tarifnej odmeny podľa uvedenej vyhlášky vo výške 1.974,46 eur s DPH, na čo má zákonný nárok. Takéto vyúčtovanie sa nachádza v súdnom spise (č.l. 51), je datované dňom 18.2.2018, sú v ňom rozpisované a zdokladované jednotlivé úkony poskytnutej právnej služby tak, ako boli vykonané s tým, že výpočtový základ pre jeden úkon v trestnom konaní 1/8 predstavuje za rok 2017 sumu 97,62 eur a režijný paušál je 8,84 eur a výpočtový základ pre jeden úkon v trestnom konaní za rok 2018 1/8 predstavuje sumu 100,50 eur a režijný paušál je 9,21 eur. Z príjmového dokladu v spise je zrejmé, že žalobca advokátovi faktúru č. XXX/XXXX uhradil. Súd teda priznal žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov, výška ktorých zodpovedá tarifnej odmene advokáta určenej osobitným právnym predpisom v čase robenia úkonov, teda vyhláške č. 655/2004 Z. z.

5. Pokiaľ ide o druhú položku uplatňovanej škody, teda stratu na zárobku žalobcu po jeho preradení na nižšiu pozíciu a znížení platu, aj túto sumu mal súd preukázanú výplatnými páskami žalobcu za obdobie od januára 2017 do augusta 2018, ako aj výpočtom žalobcu, s ktorým sa súd stotožňuje. Do 31.5.2017 bola mzda žalobcu, ktorý vykonával riadiacu pozíciu - riaditeľa obchodného miesta vo výške 1.829,- eur v hrubom mesačne. Po odobratí riadiacej pozície bola znížená základná mzda s účinnosťou od 1.6.2017 na sumu 1.272,- eur v hrubom. Strata na zárobku teda predstavuje za obdobie od 1.6.2017 do 31.8.2018 uvedenú sumu 8.574,60 eur. Od 1.6.2017 do 31.12.2017 ide o sumu 7 x 557,- eur a za obdobie od 1.1.2018 do 31.8.2018, pri kolektívnom navýšení mzdy o 5 % plošne od 01/2018 je to suma 8 x 584,45 eur, čiže spolu 8.574,60 eur.

6. Bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi trestným stíhaním, vedeným voči žalobcovi a jeho preradením na nižšiu pozíciu, a to práve z dôvodu reputačného rizika banky, Slovenskej sporiteľne, a.s., kde žalobca vykonával v danej pobočke vlastne najvyššiu funkciu, zastával funkciu riaditeľa. Táto súvislosť, okrem toho, že postup banky sa javí ako logický a dôvodný, bola preukázaná hlavne výpoveďou svedkyne A. B. J., ktorá v rozhodnom období pracovala na pozícii regionálneho riaditeľa, región E.. Priamym nadriadeným žalobcu bol oblastný riaditeľ a nad ním bola ona. Keď nastúpila do funkcie, tak žalobca pracoval na pozícii špecialista-segment podnikateľov, potom úspešne absolvoval výberové konanie a na základe uzatvorenej manažérskej zmluvy k pracovnej zmluve pôsobil na pozícii obchodného riaditeľa v pobočke K. L. a potom bol riaditeľom obchodného miesta v OC Max. Uviedla, že akékoľvek trestné stíhanie sa riešili na úrovni ústredia. Aj vo veci žalobcu z personálneho oddelenia ústredia obdržali rozhodnutie, že vzhľadom na začaté trestné stíhanie je nevyhnutné odobrať mu manažérsku funkciu a preradiť ho na najvyššiu možnú pozíciu po tejto pozícii, čo bola pozícia osobného bankára. Aj keď dôvod preradenia takto v Skončení trvania manažérskej zmluvy - výkonu riadiacej pozície z 1.6.2017 uvedený nie je (č.l. 6 spisu), nie je tam vlastne uvedený žiaden dôvod, súd uveril tvrdeniam svedkyne, korešpondujúcim s tvrdeniami žalobcu, že jednoznačným dôvodom preradenia žalobcu na nižšiu pozíciu bolo trestné stíhanie. Aj po preradení žalobcu na nižšiu funkciu bolo nejaké reputačné riziko banky, ale určite, ako uviedla aj svedkyňa, je rozdiel, či sa jedná o riaditeľa alebo obchodníka. Zámer zamestnávateľa, ako tiež svedkyňa konštatovala bol taký, že nechceli ublížiť ani

žalobcovi, trestné stíhanie bolo začaté, ale nebolo zrejmé ako sa skončí, ale ani dobrému obchodnému menu Slovenskej sporiteľne. Súd oboznámil z pripojeného vyšetrovacieho spisu časť výpovede D. M. N. zo dňa 19.1.2015 a zo dňa 6.4.2016, ktorá zastupovala SLSP, a.s. a hovorila o neštandardnom, možno aj v rozpore internými predpismi, konaním žalobcu, ktoré sa ale nepreukázalo. V kontexte tejto výpovede a výpovede svedkyne J. možno vyvodiť jednoznačný záver, že práve trestné stíhanie voči žalobcovi bolo dôvodom na jeho preradenie, resp. na ukončenie manažérskej zmluvy s ním, žiaden iný dôvod na to neexistoval, nikdy nebolo u neho konštatované žiadne pochybenie.

7. Žalobca v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. zo dňa 1.10.2019 sa v prvých dvoch odsekoch zaoberá prevažne uzneseniami vyšetrovateľa OR PZ Poprad neznemená, že nárok uplatnený žalobou v tomto konaní je neopodstatnený a neprípustný. Žalobca žiadosť o prerokovanie podal na Ministerstvo vnútra SR, a táto obsahuje popis skutkového stavu súvisiaceho s trestným konaním vedeným na OR PZ v Poprade, OKP pod č. F.: G./X-XXX-XX-XXXX. Táto žiadosť bola ministerstvom postúpená žalovanému, ktorý ju prerokoval a oznámil žalobcovi, že jeho nárok neuspokojí. S poukazom na ustanovenia § 15 ods. 2 a § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. nie sú námietky žalovaného (ohľadom prerokovania iného nároku, resp. z iného titulu, v zmysle žiadosti) opodstatnené. Žalobca ohľadom žiadosti nebol nikdy nikým vyzvaný na odstránenie nedostatkov ním podanej žiadosti. A až zo stanoviska Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2019 sa dozvedel, že písomným pokynom č. XXX XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2016 prokurátor OP PP uložil vyšetrovateľovi OR PZ Poprad vznieť obvinenie žalobcovi pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) TZ v spolupáchateľstve s ďalšími obvinenými. V konečnom dôsledku aj v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokurátor o. i. vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní, rozhoduje v prípravnom konaní. Dozor prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní tiež upravuje § 230 TP.

8. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažného záväzku do omeškania, priznal súd žalobcovi v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka aj zákonný úrok z omeškania od 22.5.2020, teda odo dňa nasledujúceho po spísaní oznámenia žalovaným (dňa 21.5.2020) pod č. M. O. XXX/XX/XXXX-X, že po preskúmaní žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody tento nárok neuspokojí ani čiastočne.

9. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

10. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

12. Namietal, že neboli splnené zákonné podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody na súde na strane žalobcu. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu škody, ktorý bol na súde uplatnený z titulu, ktorý nebol žalovaným so žalobcom predbežne prerokovaný. Žalobca svoju žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 1.10.2019 adresoval pôvodne Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, ako príslušnému orgánu. Ako titul svojho nároku v žiadosti o predbežné prerokovanie zo dňa 1.10.2019 označil uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Poprade, Odboru kriminálnej polície vydané pod F.: G./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 9.5.2017, tiež ďalšie uznesenia vyšetrovateľa následne vydané v tom istom trestnom konaní zo dní 23.5.2017 a 6.2.2018. Právnym titulom, z ktorého sa žalobca nároku na náhradu škody voči Slovenskej republike domáhal pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, boli teda len vyššie označené uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Poprade, Odboru kriminálnej polície. Žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody, ani v celom priebehu konania o predbežnom prejednaní jeho žiadosti (t. z. ani po postúpení žiadosti Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky) nijakým spôsobom ani raz neoznačil nesprávny úradný postup prokurátora vo forme vydania opatrenia - pokynu č. X E. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2016, ako právny titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha. Právne zástupcovi žalovaného bol na vedomie zaslaný list Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. P./XXXX zo dňa 28.11.2019, ktorým ministerstvo postúpilo žiadosť žalobcu

o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ako orgánu príslušnému na jej prerokovanie. Obsahom tohto listu je aj podrobná argumentácia a uvedenie dôvodov postúpenia, spočívajúce vo vysvetlení, že záväzný pokyn prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. XXX XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2016, ktorým prokurátor uložil vyšetrovateľovi vzniesť obvinenie žalobcovi pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve s obv. I. a obv. H., možno považovať za nezákonný postup, pokiaľ neskôr neboli preukázané pojmové znaky trestného činu. Skutočnosť, že list Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. P./XXXX zo dňa 28.11.2019 sa dostal do dispozičnej sféry žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, nie je sporná. Sám súd prvej inštancie na túto skutočnosť poukazuje.

13. Konanie o predbežnom prerokovaní žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky trvalo viac ako 5 mesiacov. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky až listom č. M. O. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 21.5.2020 oznámila žalobcovi, že jeho nárok na náhradu škody neuspokojí. Až do tohto oznámenia mal žalobca dostatočný časový priestor na zmenu, príp. doplnenie svojej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody o právny titul tohto nároku spočívajúci v nezákonnom postupe prokurátora pri vydaní záväzného pokynu vyšetrovateľovi č. XXX XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2016. Na skutočnosť absencie uvedenia nezákonného postupu prokurátora, ako právneho titulu nároku žalobcu v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, upozornila žalobcu aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v liste č. M. O. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 21.5.2020. Táto skutočnosť nemôže byť pričítaná na farchu žalovaného v tomto sporovom konaní a v žiadnom prípade ani nemôže zakladať domnienku, že nárok žalobcu bol z titulu nesprávneho úradného postupu prokurátora predbežne prerokovaný. Predbežne prerokovať možno len taký rozsah náhrady škody a z toho titulu, z akého sa žiadosťou uplatňuje.

14. S argumentáciou súdu prvej inštancie o prípustnosti uplatneného nároku žalobcu, uvedenou v bode 31 odôvodnenia rozsudku zo dňa 25.3.2022 sa nemožno stotožniť, nakoľko táto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesplnenie podmienok pre uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody na súde nespočíva v predbežnom neprerokovaní jeho nároku, ale v tom, že žalobca si nárok na náhradu škody uplatňuje z iného právneho titulu, ako z toho ktorý uviedol v žiadosti o predbežné prerokovanie a ktorý bol preto aj predbežne prerokovaný (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.). Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 1.10.2019 mala náležitosti v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., vrátane uvedenia titulu z ktorého sa nároku na náhradu škody žalobca domáha (v žiadosti označené uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Poprade, Odboru kriminálnej polície vydané pod F.: G./X-XXX-XX-XXXX zo dní 9.5.2017, 23.5.2017 a 6.2.2018). Nebol preto daný zákonný dôvod na zaslanie výzvy na odstránenie nedostatkov žiadosti zo strany príslušného orgánu. Súd nesprávne právne posúdil splnenie podmienok na uplatnenie nároku na súde v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.

15. Žalovaný namietal aj nesplnenie podmienok pre priznanie jednotlivých čiastkových nárokov na náhradu škody. Žalobca nijako nepreukázal žalobou uplatnený čiastkový nárok na náhradu titulom náhrady straty na zárobku vo výške 8.574,60 eur. Žalovaný považuje za maximálne nelogické tvrdenie žalobcu, že jediným dôvodom zániku manažérskej zmluvy a jeho preradenia na pracovnú pozíciu podľa pracovnej zmluvy, s následkom zníženia mesačného príjmu, bolo vedenie trestného konania voči žalobcovi a s tým spojené reputačné riziko banky. Žalobcovi bolo zákonným spôsobom vznesené obvinenie pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva s obvinenými D. I. a H. H., kde spoluobvinený H. H. vystupoval ako klient banky a Slovenská sporiteľňa, a.s. vystupovala ako poškodený subjekt. Pokiaľ by dôvodom zmeny v pracovnom zaradení žalobcu malo byť výlučne uvedené trestné stíhanie žalobcu, je nepravdepodobné až vylúčené, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. ako zamestnávateľ zotrvala v pracovnom pomere so žalobcom s náplňou práce vymedzenou v článku II. bod 2 pracovnej zmluvy zo dňa 24.4.2003, v zmysle ktorého žalobca naďalej vykonával činnosti spojené s prácou s klientmi zamestnávateľa - banky, vykonával bežné transakcie, dokonca vykonával pokladničnú činnosť.

16. Preukázanie príčinnej súvislosti medzi trestným stíhaním žalobcu a jeho preradením na nižšiu pracovnú pozíciu súd odôvodnil vyhodnotením výpovede A. B. J. v kontexte pracovného posudku zo dňa 19.9.2019, vyhotoveného Slovenskou sporiteľňou, a.s., v tom čase už bývalým zamestnávateľom žalobcu. Súd sa ale riadnym spôsobom nevysporiadal s hodnotením iného listinného dôkazu, výpovede D. M. N., zástupkyne Slovenskej sporiteľne, a.s. v trestnom konaní, ktorý bol oboznámený

na pojednávaní dňa 25.3.2022. Zo zápisníc z príslušného vyšetrovacieho spisu, v ktorých sú zaznamenané výpovede D. M. N. zo dní 19.1.2015 a 6.4.2016 jednoznačne vyplýva vtedy aktuálny názor zamestnávateľa Slovenskej sporiteľne, a.s., že postup žalobcu pri zastupovaní banky, pri dojednávaní úveru, schvaľovaní bol neštandardný. Žalovaný poukázal na absenciu akéhokoľvek podporného listinného dôkazu, z ktorého by bolo možné len (výlučne) skutočnosť formálneho začatia trestného stíhania voči žalobcovi bez dôvodných pochybností označiť za jediný dôvod ukončenia jeho manažérskej zmluvy. Z výpovede právnej zástupkyne Slovenskej sporiteľne, a.s. v trestnom konaní jednoznačne vyplýva, že v aktuálnom čase (po vznesení obvinenia) sám vtedajší zamestnávateľ Slovenská sporiteľňa, a.s. považoval postup žalobcu pri dojednávaní úveru za neštandardný, možno aj v rozpore s internými predpismi zamestnávateľa. To, že sa následne v trestnom konaní vina žalobcu nepreukázala, nemá na vyššie uvedené žiaden vplyv.

17. Žalovaný zotrval na názore, že absencia mechanizmu náhrady trov obhajoby osobe, ktorej bolo vznesené obvinenie pre trestný čin, ale z rôznych dôvodov nebola právoplatne odsúdená v platnej legislatíve, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

18. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými v konaní, správne vyhodnotil zistený skutkový stav a správne rozhodol. Odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné.

19. Žalovaný v následnom vyjadrení zotrval na podanom odvolaní a na jeho odôvodnení.

20. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

21. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je konanie o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom vo výške 10.549,06 eur (1.974,46 eur ako náklady obhajoby v trestnom konaní a 8.574,60 eur ako strata na zárobku).

22. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené v celom rozsahu.

23. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 195 až 210 CSP.

25. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

26. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zbral do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, prednesov strán sporu vyplynuli, zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, teda odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu nič vyčítať. Rovnako súd svojim postupom nezneškodnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

29. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

30. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri ich uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004).

31. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004).

32. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo strany vyjadrovať k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (I. ÚS 97/1997, II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

33. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia, a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku.

34. Súd prvej inštancie sa zaoberal všetkými podstatnými argumentami prednesenými stranami v spore, pričom s prihliadnutím na súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, hodnoteniu dôkazov vykonaných prvoinštančným súdom nemožno nič vytknúť, ako aj vykonané právne posúdenie, keď súd aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. v súlade s rozhodovacou činnosťou vyšších súdnych autorít, nebolo možné rozhodnúť inak ako žalobe žalobcu vyhovieť z dôvodov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

35. Vzhľadom na to, že odvolateľ v odvolacom konaní použil argumenty, ktoré boli použité i v konaní pred súdom prvej inštancie, a na ktoré dal uspokojivú odpoveď už súd prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné opätovne na argumenty obsiahnuté v odvolaní reagovať a opakovať dôvody, ktoré sú už obsahom napadnutého rozsudku.

36. K najzásadnejšej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 15 a § 16 v spojení s § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. podmienku predbežného prerokovania nárokov žalobcu považuje za splnenú. Žalobca podal dňa 1.10.2019 na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorú Ministerstvo vnútra SR ako vecne nepríslušný orgán postúpilo prípisom zo dňa 16.12.2019 Generálnej prokuratúre SR, ktorá žiadosti nevyhovela, nároky žalobcu neuspokojila z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre uspokojenie nároku žalobcu. Keďže príslušný orgán neuspokojil nároky žalobcu na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti žalobcu, bol žalobca oprávnený domáhať sa uspokojenia svojich nárokov na súde.

37. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/2004, III. ÚS 209/2004, II. ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

38. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako i vo výroku o nároku na náhradu trov konania, podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).